

ע"פ 6962/07/18 - ראובן אמזלג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 6962-07-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

ראובן אמזלג
ע"י ב"כ עו"ד אריק בוקטמן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה שרון לארי בבלי) מיום 23.5.18 בת"פ 54241-11-13 ות"פ 47615-01-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהתפרצות לבנין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה (שתי עבירות), הפרת הוראה חוקית (שתי עבירות), היזק לרכוש במזיד וגניבה. המערער נדון לעשרה חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי על עבירות רכוש או הפרת חובה חוקית ופיצוי בסך 3,000 ₪ לבית העסק. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 23.10.14 בשעה 12:49 התפרץ המערער לפאב ברחוב הלל בירושלים, תוך ששבר את מנעול אחת הדלתות באמצעות לום ברזל, וגנב מהקופה סכום של 1,000 ₪. ביום 19.11.14 בשעה 06:48 התפרץ המערער לאותו פאב, באותה הדרך, וגנב מהקופה סכום של 1,700 ₪. ביום 25.7.13 ובניגוד לצו הרחקה מיום 21.7.13 שניתן בנוכחות המערער, הגיע המערער לבית המתלון, אביו של המערער, דפק בחוזקה על הדלת עד שהמתלון פתח לו, הוא נכנס פנימה, שבר שתי כוסות תוך שהוא משתולל וצועק, והוצא מהמקום ע"י שוטרים שהזעיק המתלון. ביום 4.8.13 בשעה 12:30 גנב המערער אופניים חשמליים שנקשרו ברחוב מקור חיים בירושלים, ונשאם עמו לבית המתלון, ממנו הוא מורחק בצו הרחקה, והמתלון הזעיק שוטרים למקום.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר שהוטל על המערער ולאמץ את המלצות שירות המבחן או לקצר המאסר באופן משמעותי. לטענתו, שגה בית משפט קמא בכך שייחס חומרה יתירה לכך שהמערער חזר על מעשיו, למרות שנקבע כי מדובר באירוע אחד. מדובר בעבירות שבוצע לפני יותר מארבע שנים, בתקופה בה לא היתה למערער קורת גג או תמיכה, והכספים שגנב שמשו אותו לצרכים בסיסיים ביותר. באשר להפרת ההוראה החוקית, המערער עשה כן רק בכדי לגשת לבית אביו להתקלח ולאכול. בנוגע עם שיקומו של המערער, נטען כי שיקום הוא מושג יחסי, שיש לבחון אותו נוכח מצבו הנוכחי של המשתקם ביחס למקום בו החל את הליך השיקום. בדיקות השתן שמסר המערער היו נקיות, ולמרות זאת, בית משפט קמא זקף לחובתו "חשש" שהוא חזר להשתמש בסמים. לעמדת הסנגור, אין לזקוף לחובת המערער קיומו של חשש לא מוכח, עד כדי כך שימעיט במשקל ההצלחות שהשיג עד כה, במיוחד משום שהבסיס לחשש זה נבע מנסיגה ביכולת התקשורת הבינאישית של המערער. יש להתחשב בכך שהמערער הינו אדם ערירי קשה יום, שהיה דר רחוב חסר כל במשך תקופות ממושכות, והוא סובל מבעיות רפואיות שונות. עוד נטען כי אמנם המערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, אך יש לתת משקל ראוי להתמדתו במרכז המתדון הירושלמי, ובמאמצים שהשקיע על מנת להימנע מחזרה לרחוב ומהתדרדרות נוספת לפלילים, שהתבטאו גם בכך שלאחר שעזב את מרכז הגמילה פנה לגורמי הסיוע באופן מידי: לעו"ס, למרכז החירום של העירייה ולמרכז הגמילה. כיום המערער שוכר דירה ועובד לפרנסתו, כך ששליחתו למאסר תפגע בו באופן לא מידתי ותשאירו שוב ללא קורת גג. כמו כן, המלצת שירות המבחן אינה חד משמעית, אך היא מציבה גבולות שנועדים לשמור גם על המערער וגם על הציבור ומן הראוי להעדיף על פני שליחתו למאסר. בנוסף, הוגש מכתב ממרכז מתדון ירושלים. נטען כי גם הרתמות להליך השיקומי יש לה משקל ובאה הפניה להחלטות בעניין זה. כיום יש למערער דירה, עובד בעבודות מזדמנות ונמנע מלהשתמש בסמי רחוב. המערער נמצא בכיוון חיובי. לכן, יש לבטל המאסר ולחלופין לקצרו.

ב"כ המשיבה טענה כי לא באה התעלמות מהליך השיקום היחסי אותו עבר המערער, אולם המערער בחר לעצמו שיקום אינדיבידואלי ולא הלך לכל אורך דרך השיקום שהותוותה לו. המערער גילה זלזול בשלטון החוק ואין מקום ליתן לו פרס בדמות ביטול המאסר בפועל. העונש שהוטל עליו מתון וההחלטות אליהן הפנה המערער עוסקות בשיקום מלא.

על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1969, עולה כי הנו גרוש, אב לשני ילדים בוגרים, מתגורר בשכירות ביחידת דיור בפיקוח היחידה למצבי חירום בעיריית ירושלים, בעברו הרשעות קודמות. עבר תהליך בן חצי שנה של גמילה משמעותית, אך בהמשך, לאחר סיום הליך הגמילה ולאור שינויים בהתנהגותו, נמצא כי נסוג לשימוש בסמים ועלה חשד לשימוש התמכרותי בריטלין באמצעות הזרקה. לאור זאת, הופנה שנית לגמילה בקהילה טיפולית, אך נפלט משם כעבור מספר ימים ויצר קשר עם היחידה למצבי חירום בירושלים. העו"ס של היחידה מסרה כי הוא מגיע בקביעות למרכז מתדון בירושלים, מקבל סיוע בשכר דירה מהיחידה. ממרכז מתדון נמסר כי מגיע בקביעות לקבלת טיפול של תחליף סם ושיחות פרטניות, אך התנהגותו מעלה שאלה באשר לשימוש בסמים. במהלך התקופה מסר המערער בדיקות לאיתור שרידי סם שנמצאו נקיות מסמי רחוב, אך בחלקן נמצאו שרידי סמים מסוג בנזואנדופנים. הדיון בבית משפט קמא נדחה על מנת לאפשר לשירות המבחן לברר מצב זה. ברם, ניסיונות חוזרים מצד שירות המבחן ליצור קשר עם המערער לא נענו, המערער מצדו לא עמד בקשר עם שירות המבחן לאורך זמן, וממרכז מתדון דווח על נסיגה בתפקודו לאחרונה ועל התדרדרות בתקשורת. אמנם בדיקות לאיתור שרידי סם נמצאו נקיות, אך נוכח הרגרסיה

המתוארת במצבו עולה חשש כי המערער עושה שימוש בחומרים אשר שרידיהם אינם מופיעים בבדיקות. עוד פורט בתסקיר כי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים ומאז שנת 2004 ישנה התמתנות משמעותית במעורבותו בפלילים. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להטיל עליו ענישה מותנית והתחייבות להימנע מעבירה.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה, והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים מעת ביצוע העבירות דנן. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים לקולה את נסיבות חייו של המערער. מאידך, לחובת המערער נזקף רצף המעשים, ריבויים, הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשים ומידת הפגיעה שנגרמה, כפי שפורט בגזר דינו של בית משפט קמא. כמו כן, לחובת המערער נזקף עברו הפלילי, הכולל הרשעות מתחום הרכוש, אלימות וסמים. באשר לבחינת האינטרס השיקומי, המערער נאבק במרוצת חייו בהתמכרותו לסמים ועבר תהליך גמילה בן חצי שנה במסגרת ההליך דנן, במהלכו מסר בדיקות נקיות משרידי סם, אך בחלקן נמצאו שרידי בנזואדופינים. לאחר סיום הליך הגמילה, הגורמים המטפלים התרשמו מנסיגה בהתנהגותו באופן המעיד כי קיים סיכוי שהוא עושה שימוש התמכרותי בריטלין. ניסיון נוסף לשקם ולגמול את המערער עלה בתוהו, לאחר שהוא עזב את מרכז הגמילה ימים ספורים לאחר שנקלט שם. כמו כן, שירות המבחן דיווח על הקשר עם המערער לפני שהתנתק, בו בלטה אמביוולנטיות בשיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, כאשר, מחד, הגיע לבדיקות לאיתור שרידי סם, ומאידך, לא הגיע לפגישות אבחוניות. החשוב לעניינו הוא כי מתסקיר שירות המבחן ומהדיווחים של הגורמים המטפלים עולה כי מצבו ההתמכרותי של המערער כיום כלל אינו ברור, אך ברור כי הוא רחוק מהקביעה לפיה המערער השתקם. עם זאת, נוכח הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות והסימנים לתחילת שיקום אפשרי של הנאשם ועלייתו על מסלול חיים חדש (מקום מגורים ועבודה), ניתן להקל מעונש המאסר בפועל ולהעמידו על שישה חודשי מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ט, 30 אפריל 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד